

'Seksuele diversiteit: laat zien dat het kan!'

'Wijdekerk' werkt aan acceptatie in plaatselijke kerken

Kerken in Nederland staan niet bekend om verdraagzaamheid jegens homo's, lesbiennes en transgenders. Onlangs bood het Reformatorisch Dagblad nog aanleiding om dit beeld te versterken door te ageren tegen een reclame met twee zoenende mannen. Dat het anders kan bewijst het initiatief *Wijdekerk*. Een gesprek met drie openhartige vrouwen.

Martin Visser

De op social media zeer actieve stichting schrijft op de website te 'willen laten zien hoe LHBT'ers en andere betrokkenen hun gemeente ervaren'. Het interview met drie teamleden van *Wijdekerk* vindt plaats op Christelijke Hogeschool Ede (CHE). Hier studeren veel jongeren die na hun middelbare school hun eerste stappen zetten in een nieuwe omgeving die aanzet tot denken, maar waar tegelijk een duidelijke christelijke signatuur aanwezig is. Zo spreekt de CHE van 'geworteld zijn in de protestants-christelijke tradi-

protestantse achtergrond duidelijk merken dat het aan iedere kerk is om op eigen wijze te leven naar het woord van God. Anderzijds spreekt de betreffende schoolleider, VGS-bestuurder Jan Macdaniel, zich niet expliciet uit voor de acceptatie van LHBT-ers als kostbare en welkome schepselen van God. Ook de duiding van christelijke homo's en lesbiennes in het theologische kader van 'Zijn wij niet allen zondig?', laat het uiteindelijke religieuze oordeel over christenen die niet voldoen aan de hetero-norm in het midden. Dit is voor een aantal aanwezigen een meer dan gevoelig punt en zet aan tot kritische vragen.

Gastvrijheid op de kaart

In de pauze spreek ik met Miranda Terpstra, voorzitter van de stichting. Later voegen Esther van Vliet en Marjan van der Spek-den Hartog, zich bij ons gezelschap, respectievelijk secretaris van *Wijdekerk* en lid van een kerkelijke LHBT-oudergroep in Zwolle. Al snel blijkt dat de stichting veel meer is dan alleen een platform voor seksueel inclusieve

wordt weergegeven. 'Binnen de verschillende christelijke kerken in Nederland is de hetero-norm nog ontzettend dominant. Door goede, maar ook pijnlijke ervaringen te delen kun je laten zien dat de combinatie christelijk en LBHT niet altijd een worsteling hoeft op te leveren. De worsteling vindt vooral plaats met de directe omgeving.' Wat Miranda ook belangrijk vindt, is dat er aandacht is voor de mate van acceptatie die plaatsvindt binnen kerken in Nederland. 'Het is voor velen een enorme mentale stap om van het idee van algehele zondigheid, zoals we dat zojuist in het panelgesprek hebben gezien, te gaan naar een zo groot mogelijke zelfacceptatie binnen een christelijk denkkader.'

Uit de kast

Marjan, die zich inzet ten behoeve van het volwaardig deelnemen van homochristenen in haar Zwolse kerkgemeente, is vanuit een persoonlijke betrokkenheid bij de stichting terecht gekomen. 'Ik probeer al een tijdje binnen de kerk in Zwolle te werken aan acceptatie, onder meer

dan niet anders had gekund. Doordat er sindsdien veel meer in gang is gezet in de kerk, voelt mijn andere zoon zich nog steeds thuis binnen de kerk in Zwolle.'

Marjan geeft aan dat haar zoons haar geïnspireerd hebben om 'er vol in te gaan' bij het benadrukken dat deze jongeren een plek verdienen in de kerk.

Buiten de groep

Esther is als secretaris nauw betrokken bij de ontwikkeling van de nog jonge organisatie. 'Ik ga zelf niet meer naar een kerk, overtuigd en gelukkig. Maar ik begrijp heel goed dat dat een pad is dat niet voor iedereen is weggelegd.'

Je kunt naar haar idee heel veel kwaad voorkomen door het idee weg te nemen dat een bepaalde geaardheid en christelijk geloof met elkaar in tegenspraak zijn. 'Ik ben zelf ook voorlichter en lid van de stuurgroep van 'Homo in de klas'. Vanuit mijn persoonlijke ervaring stel ik vast dat het goed is om op jonge leeftijd met positieve rolmodellen in aanraking te komen.'

Esther is werkzaam bij de Evangelische Omroep en probeert daar ook aandacht besteden aan deze thematiek. 'Ik heb collega's die zelf aangeven geen probleem te hebben met homoseksualiteit, maar niet altijd even goed kunnen inschatten hoe gevoelig dit onderwerp nog ligt.' Jongeren met een LHBT-achtergrond zijn echter juist degenen die buiten de groep vallen. 'Dat besef van kwetsbaarheid van deze groep is er niet bij iedereen.'

Miranda vult aan dat er ook veel hetero-christenen zijn met wie *Wijdekerk* contacten onderhoudt. 'Er zijn ook zeker nog kerken die niet op onze overzichtskaart vermeld willen worden. Een kerkgemeenschap is nu al driekwart jaar bezig met de beslissing om al dan niet op de kaart gezet te worden. Dat expliciet benoemen

'Het besef van kwetsbaarheid van deze groep is er niet bij iedereen'

van gastvrijheid voor de LHBT-doelgroep valt de kerken zwaar. Argument is dan dat de kerk 'toch al iedereen welkom heet'. Maar deze kerken gaan voorbij aan de geschiedenis die er ligt wat betreft LHBT en potentiële kerkverlaters.' Voorzitter Miranda geeft tot slot aan dat *Wijdekerk* inmiddels enorm veel meer is dan alleen een overzicht van kerken. 'Het is echt tijd om te kijken welke gaven mensen met een andere geaardheid in te brengen hebben binnen de kerk van God.'

Rol voor politici

De landelijke en met name ook lokale politiek kan volgens de drie bestuursleden nog veel doen om te acceptatie van jongeren en volwasse-

nen die niet voldoen aan de hetero-norm te vergroten. De neiging van de politiek om pas bij problematische situaties urgentie te zien, is hier een valkuil.

'Men gaat er vaak vanuit dat er geen probleem is, maar het simpelweg benoemen en zichtbaar maken van maatschappelijke kwesties die te maken hebben met seksuele geaardheid mogen politici nog echt veel meer doen', zo geeft secretaris Esther aan. Een open houding voor de problemen voor de LHBT-gemeenschap is voor de politiek van levensbelang, of het nu christelijke of seculier georiënteerde partijen betreft.

Van links naar rechts: Marjan van der Spek-den Hartog, Miranda Terpstra en Esther van Vliet van de beweging *Wijdekerk*.

'Het expliciet benoemen van gastvrijheid voor de LHBT-doelgroep valt sommige kerken zwaar'

tie', maar ook van 'accepteren dat er onderlinge verschillen zijn'. Op de dag van het interview vindt op de hogeschool het symposium 'Kostbaar in Mijn ogen' plaats. Dit symposium gaat het over christelijk onderwijs, veiligheid, en seksuele diversiteit en er zijn diverse workshops. Het meest kwetsbare moment van de dag betreft een panelgesprek tussen voorlichters, schoolleiders en christenen met een LBHT-achtergrond. Enerzijds laat de schoolleider met een orthodox-

kerken in Nederland. '*Wijdekerk* is ooit gestart als een overzicht voor de potentiële kerkganger om te kunnen overzien hoe het met de acceptatie van onder meer homo's zit in een specifieke kerkelijke gemeente. Dit is oorspronkelijk geïnspireerd op het idee van predikante Jolande van Baardewijk.' Zo heeft de website van de stichting inmiddels een prachtige overzichtskaart waarop de acceptatie van LHBT-ers bij specifieke kerkgemeentes van verschillende gezindten

aan de hand van gesprekken met ouders van LHBT-jongeren. Inmiddels begint dat echt goed op gang te komen en mijn werkzaamheden bij *Wijdekerk* liggen in het verlengde van wat ik lokaal doe.' Ook haar eigen zoons zijn uit de kast gekomen. Opvallend zijn daarbij de stappen die haar zoons hebben gezet. 'Mijn ene zoon gaf na verloop van tijd aan niet meer te geloven en zich niet meer in de kerk thuis te voelen. Dat heeft mij wel aan het denken gezet, vooral over of dit al

Martin Visser is bestuurslid van De Linker Wang.

